

for, at denne Bankkatastrofe ikke kunde standses. Jeg husker ogsaa godt, at det ganske København drog et Lettelsens Suk, da Vilhelm Lassen ved sin kraftige, resolute Optræden havde grebet ind og gjort sin Pligt. Det var i Virkeligheden med en sjælden Enstemmighed, at denne Sag førtes igennem paa det paagældende Tidspunkt. Det er derfor, som jeg sagde, Bagklogskab, naar den højtærede Finansminister nu kommer og vil bebrejde Vilhelm Lassen noget i den Retning og vil stable sig op paa hans Bekostning. Det forekommer mig, at det tjener den højtærede Finansminister til liden Ære at være saa bagklog, navnlig naar han er det paa Vilhelms Lassens Bekostning. Vilhelm Lassen handlede, medens den højtærede Finansminister forholdt sig rolig. Vilhelm Lassen og vi alle stod den Gang, som det saa tidt kan hænde, overfor Valget mellem to Onder. Vilhelm Lassen stod overfor Valget mellem enten straks at gribe ind og standse den Panik, som var begyndt, ved at yde Garantien, der dog var begrænset for Staten, eller at lade Lavinens rulle, hvorved vi sikkert vare komne ind i Tilstande, der havde medført 10 Gange saa store Ulemper som Bankgarantien. Det er det virkelige Forhold, og jeg finder derfor, at Vilhelm Lassen i hint Øjeblik gjorde sin Pligt, og han skal have en Tak i sin Grav, fordi han gjorde det.

Saa maa jeg desværre bedrøve den højtærede Finansminister med, at jeg ogsaa ønsker at sige et Par Ord om Affæren Hald; det skal blive ganske kort. Den højtærede Finansminister sagde: „Lov er Lov“. Han glemte at tilføje i Aften, at Loven skal holdes, men skulle vi ikke tilføje det. I Pensionsloven af 5. Januar 1851 hedder det i § 1: „Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.“ Det forekommer ikke mig, at disse Pensionsbestemmelser kunne finde Anvendelse paa Kontorchef Hald, det forekommer ikke mig, at hans Afskedigelse skyldes hverken Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, og følgelig kan han ikke falde ind under Pensionslovens § 1. Der er derimod en anden Paragraf, nemlig § 6, der lyder saaledes: „Naar en Embedsmand afskediges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedets Forbrydelse, svække den for hans Stilling nødvendige

Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov.“ Jeg synes, at det er saa soleklart som noget, at Kontorchef Hald maatte falde ind under denne Bestemmelse, og det forekommer mig, at der skal en meget haartrukken Fortolkning til — hvad enten det saa er Ministre eller Departementschefer, eller hvem det er, der giver denne Fortolkning —, naar man skal gaa uden om denne Paragraf. Jeg skal da for Resten minde om, at der i 50erne var en Embedsmand, der blev afskediget — det var i Bjerre Herred; jeg husker ikke, hvad han hed, men jeg tror, det var Wolff — paa Grund af forskellige Misligheder, og den daværende Finansminister tillagde ham Pension. Men Rigsdagen rejste Indsigelse derimod, og ved Finanslovens anden Behandling vedtoges det at nægte denne Pension. Jeg vil henstille til det ærede Finansudvalg, som nu bliver nedsat, at tage dette Spørgsmaal op til lidt nærmere Undersøgelse og Overvejelse.

Saa hørte vi jo i Aften, at daværende Finansminister Brun ikke havde været under noget Pres. Ja, Pres er nu saadan et stærkt Udtryk. Jeg tør slet ikke sige, at daværende Finansminister Brun har været under noget Pres. Og vi hørte endogsaa af den højtærede Finansminister, at forhenværende Finansminister Brun kunde slet ikke huske den Samtale, den Henvendelse, som den højtærede Finansminister... (Finansministeren [*Brandes*]: Det var ingen Henvendelse!). Ja, det var i Palmernes Skygge dernede paa d'Angleterre, og den højtærede Finansminister forklarede forleden Aften, at de havde været i Teatret, og det var efter en Middag, efter den franske Middag — den kostede, saa vidt jeg husker, 60 Kr. pr. Kuvert. (*Leth Espensen*: 100!) Naa, det var 100, siger et æret Medlem, ja, saa kan jeg skam godt forstaa, om Finansminister Brun kom i en Tilstand, saa han glemmer; hvad han har forhandlet med den nuværende Finansminister. Den nuværende Finansminister har lige godt bedre kunnet taale den Konfekt, for han kan dog huske lidt om det, han kan dog huske, at han havde henvendt sig til Finansminister Brun og spurgt, om det var Mening, at Kontorchef Hald skulde fjernes.

Der er et Spørgsmaal, jeg ønsker at faa fremsat i denne Forbindelse, nu da Kontorchef Hald er afskediget fra sit Embede, og det er dette: Er Kontorchef Hald